

210. Nu hver en Stjerne svinder.

(Ved Daggrø.)

Andantino tranquillo.

Fr. Palmer.

1. Nu hver en Stjerne svinder, til

sostenuto

pp

Hvi - le Maa - nen gik, som Taa - rer Dug - gen

rin - - der paa al - le Ro - sers Kin - - der, og

staar i Li - liens Blik, og staar i Li - liens Blik.

2. Nu vaagner mangen Tanke,
Som helst i Slummer laa;
Nu tusind Hjerter banke
Og alle Torne sanke,
Som de skal vandre paa.

3. De vandre koldt og stille,
De vandre tungt og mat,
De vandre langs de vilde,
Utømte Smerters Kilde
I deres Skæbners Nat.

4. Men der, hvor jeg har Bolig,
Hist i den grønne Lund,
Er hver en Sjæl saa rolig,
Og Tanken gaar fortrolig
I Sang fra Mund til Mund.

5. Og der er Tro og Love,
Der er saa sød en Fred!
O, vil du roligt sove,
Kom til de tause Skove
Og læg dit Hoved ned!

Chr. Winther.